

A Zsidó menyasszony

Schein Gábornak

A nagy képtárakban mindig vannak, akik széket hoznak magukkal. Könnyű, összehajtható kis zsámolyt, mint a vadászok meg a horgászok,

és azon ülnek. Tekintetüket mintha egy távoli pontra függesztenék. Bár a termek nagyok, a megfigyelt pont még sincs olyan messze. Kicsit odébb,

felfedezheted az eszközeiket. A múzeumtól bérelhető festőállványt, a kis zárható festékes szekrénytel. A kifeszített vászon alapozásán, ha közelebb mész,

láthatod a kép krétával felvázolt körvonalait. A tónusok hunyorítva jobban kivehetők, a testek tömegei. Az ünnepi tolongás félelmet kelt. A jövő

kiszolgáltatottságát az áldás sem tompítja. Aki újrifesti, ismeri ezeket a szavakat. Hétszer másolja le élete során ezt a képet, ahogy telnek az évek. Állnak

a sátor alatt. Egyikük, aki azóta már nincs, ekkor is halotti ingben. A meg nem történt valóság a kép tilalmára utal, mondta, amikor eljegyzés után sétáltunk

a Wannsee partján. Nézhettük volna, ahogy úsznak és kikötnek a hajók a Landwehr-kanalon a Heraklesz-hídnál. Ujjunkon a szűkülő gyűrű. Még mindig túl fiatalon.